

Kotiteollisuus, Tuomittu

Kuun ymprill on keh
thn hallayhn loppuu kes
kietoudun tiukasti vaatteiden sisn
kun kylm tuuli puhaltaa

Mustan veden rettmyys
vaiko omantunnon nettmyys
minua houkuttelee tnne
kivikkoiseen rantaan?

Ja jos jonkun sainkin kainaloon
tiesin, silti yksin oon
sen kauniin kukan kadotin
enk koskaan saanut takaisin
Puolestani anna ruumiisi
edestni vuodata veresi
loputtomia ehtoja sanelin
yksin kuoliaaksi palelin

Tuomittu!

Kuljemme yksin tll
kyynelten kastelemia teit
synkkyyden vankina etsimme
muita eksyneit

Katselemme kuinka aallot
piiskaavat rannan kivi,
limaisen roskan sekaan
enkelten siipien hyheni